

μένη ηλεκτρική δύναμις είναι ἡ τῆς ἀντιστάσεως τῶν ἀγωγῶν τοῦ ρεύματος, ἥτις ἐν πάσῃ περιστάσει ἀπαιτεῖ διηλεκτρὲς συμπλήρωμα αἰρίου, προερχομένου ἐκ ξένης πηγῆς, πρὸς διατήρησιν τῆς ποσότητος. »  
 « Ἡ ἐφαρμογὴ μέχρι τέλους τῆς ἀρχῆς ἦν περιέχει ἡ ἐρεῦρεσις τοῦ Καρόσιου φαίνεται εἰς τὸν ὑποφαινόμενον ἀναμφισβήτητος. »

Ἐν ἄλλῃ δὲ ἐκθέσει ὁ Σείμης λέγει, ὅτι ἤδη τῷ φαίνεται ἐντελὲς δυνατόν νὰ κατασκευασθῇ ἰσχυροτάτη μηχανὴ συνθέσεως καὶ ἀποσυνθέσεως, ἄνευ ματαίας δαπάνης, ἐπιβλαβοῦς εἰς τὰ συμφέροντα τῶν μετόχων.

Πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν ὁ Κ. Καρόσιος ἀσχολεῖται εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην. Ἀλλ' ἀπροσδόκητα προσκόμματα, οἷα φύονται κατὰ τὴν ἀρχὴν παντός μεγάλου ἔργου, ὡς δοκιμασίαι τῆς μεγαλοφυΐας, καὶ ὡς μέτρα τῆς δυνάμεως τοῦ ἔργου αὐτῆς, ἀνέβαλον δυστυχῶς ἐπὶ πολὺ τὰ πειράματα.

Τέλος ὅμως ὁ πατριωτισμὸς τῶν συμπατριωτῶν τοῦ ἐσπευσεν εἰς ἐπικουρίαν του, καὶ πέρυσιν ἁνώνυμος ἐταιρία συνέστη ἐν Γενούῃ ἄδεια τῆς Σαρδικῆς κυβερνήσεως, καὶ συλλέξασα ἐν βραγεὶ χρόνῳ δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν, προσδιώρισε τὴν ποσότητα ταύτην εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνακαλύψεως. Τότε ὁ Καρόσιος, φέρων συστάσεις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ πρὸς ὕλους τοῦς ξένους αὐτῆς ἐπιτετραμμένους, ἀπῆλθεν εἰς Λονδίνον ὅπως ἐκεῖ ἐνεργήσῃ τὴν κατασκευὴν τῆς μηχανῆς αὐτοῦ. Οὕτω, μεθ' ἑνὸς ἔτους ἐπιτυχῇ πειράματα, ἡ πρώτη μηχανὴ, κατασκευασθεῖσα δαπάνῃ τῆς ἐταιρίας τῆς Γενούης ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Σείμης, θέλει εἶσθαι ἐτοιμὴ πρὸ τοῦ προσεχοῦς χειμῶνος.

Καὶ ὁ αὐτοκράτωρ δὲ τῶν Γάλλων, βλέπων ἐπίσπευτον νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὑπὸ τῶν ἐπιστημῶν προόδου, ἀπεφάσισε νὰ κατασκευασθῇ καὶ εἰς Παρίσι ἰδίᾳ δαπάνῃ ὁμοία μηχανὴ, δυνάμεως πολλῶν ἱππων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ στρατηγοῦ Μορίης, εἰς τὸ πολυτεχνικὸν ταμεῖον καὶ οὕτως Ἀγγλοὶ καὶ Γάλλοι μηχανικοὶ ἀμιλλῶνται ὅπως προικίσωσι τὸν κόσμον διὰ τῆς ἐξαίρετου ταύτης ἀνακαλύψεως, ἥς ἀπείρος ἔσται ἡ ὠφέλεια.

Ὅπερ δὲ μάλιστα θαυμάσιον ἐν αὐτῇ, εἶναι ὅτι δαπανᾷ μόνον ὅ,τι αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ παράγει διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς δυνάμεως, ἥτις, ἀπ' ἐναντίας τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ, δὲν περιορίζεται διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἀντιστάσεων, καὶ οὐδὲ τὰς δαπάνας οὐδὲ τοὺς κινδύνους τῆς καυσίμου ὕλης συνεπιφέρει.

(Ἐκ τῆς ἔφημ. τῶν Σοφιστῶν.)

## ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἡ Πρόδος τοῦ Χριστιανοῦ ἀποδηματῆος ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου εἰς τὸν μέλλοντα. Ἐν Α-

θῆναις, τυπικὸς Ν. Ἀγγελίδου, 1854.

—ο—

Ἡ ἔλλειψις βιβλίων ἠθικῶν καὶ ἐνταυτῷ τερπνῶν πρὸς φωτισμὸν τῶν ἀναγιγνωσκόντων καὶ ἀνάπλασιν τῶν ἡθῶν, εἶναι κατὰ δυστυχίαν ἐπαισθητὴ εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν.

Τὴν ἔλλειψιν ταύτην ὁ Ἀμερικανὸς καὶ φιλέλλην Κ. Βουέλιος ἀνεπλήρωσεν ἐν μέρει διὰ τῆς μεταφράσεως καὶ ἐκδόσεως τοῦ ἀνωτέρω ἀναγγελλομένου βιβλίου. Τὸ βιβλίον τοῦτο, τυπωθὲν τὸ πρῶτον κατὰ τὴν 17. ἑκατονταετηρίδα, ἐξεδόθη πολλάκις ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ μετεφράσθη εἰς ὕλας σχεδὸν τὰς γλώσσας. Εἶναι δὲ γεγραμμένον ἐν εἴδει ἐνυπνίων τὰ ὅποια ἀφινον εἰς τὸν νοῦν τοῦ Βουνιανοῦ ἐντυπώσεις, αἵτινες οὐδέποτε ἐξηλείφθησαν, ἴσως δὲ καὶ τὸν παρεκίνησαν νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. Περιστὸν κρίνομεν ν' ἀναλύσωμεν τὸ πόνημα τοῦτο, τὸ ὅποιον εἶναι ἀληθὲς ἀπάνθισμα τῆς ἱερᾶς βίβλου καὶ τῶν σωτηρίων αὐτῆς ἀρχῶν· συνιστῶμεν δὲ τοῦτο εἰς τοὺς ὁμογενεῖς, πεπεισμένοι ὅτι θέλουσιν αἰσθανθῆ τὴν αὐτὴν ἡδονὴν ἣν ἡσθάνημεν καὶ ἡμεῖς ἀναγνώσαντες αὐτό. Ἡ μετάφρασις εἶναι ἀπλή, γλαφυρά, τὸ ὕψος τερπνόν, καὶ ὁ τύπος κάλλιστος, εἰκονογραφίαι δὲ στολίζουσι τὰ κείμενα. Ἐνὶ λόγῳ τὸ βιβλίον τοῦτο ἔχει ἀπείρα τὰ πλεονεκτήματα.

Α. Σ.

## ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

—ο—

Αἱ τέσσαρες εἰκόνες τῶν Εὐαγγελιστῶν, ὃς ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ καὶ ἐν τῷ προλαβόντι, ἀντεγράφησαν ἐκ τοῦ βόλου τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκκλησίας τοῦ Νικοδήμου, ἣν ἡ Ῥωσικὴ αὐτοκρατορικὴ κυβερνήσις διασκευάζει εἰς ἴδιον ταύτης παρεκλήσιον, καὶ διακοσμῇ διὰ τῆς γλαφυρᾶς καὶ ἡσκημένης γραφίδος τοῦ ἐξόχου καλλιτέχνου Κ. Λουδοβίκου Θεοδώρου.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Νικοδήμου εἶναι μία τῶν ἀρχαιοτάτων, ἴσως ἡ ἀρχαιστάτη, βεβαίως δὲ ἡ μεγίστη καὶ ὠραιοτάτη τῶν ἐκκλησιῶν ὅσαι ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν Αὐτοκρατόρων ὠκοδομήθησαν ἐν Ἀθήναις καὶ εὐγνωμοσύνην ὀφειλομένην εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ὅτι ἐρείπιον παρημελημένον καὶ καταρρέον, τὸ ἐπεσχεύατε καὶ τὸ νῦν ἐπέστη ἀξίως τῆς αὐτοῦ καμψότητος, εὐρυθρίας καὶ ἀρχαιότητος, καὶ τὸ ἔσωσε τῶν δεινῶν συνεπειῶν τῆς ἀκηδείας τῶν τε ἀρχαιολογικῶν καὶ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ἥς ὕματα ἐγένοντο, ὡς καὶ ἄλλοτε τὴν περὶ τούτου λύπην ἡμῶν ἐξεφράσαμεν, ποσαῦτα ἄλλα τῆς Βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς μὴ μὲν ἀλλὰ περιεργότατα λείψανα.